

[Handelsministeren.]

geriforeningen, Vinhandlerforeningen for Danmark og Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark, søgt at fremskaffe en kapital, der skulle tjene som sikkerhed for udlån fra pengeinstitutterne til indehavere af restaurationsvirksomheder. Det er foreløbig lykkedes de omhandlede kredse at tilvejebringe henved 2 mill. kr. hidrørende fra såvel private — d. v. s. leverandører — som organisationer inden for den omhandlede erhvervsgren. Efter hvad der er oplyst over for handelsministeriet, skulle disse midler efter initiativtagernes opfattelse muliggøre udlån af det syvdobbelte beløb, d. v. s. at der på denne måde skulle være skabt basis for kapitaludlån af tilsammen henved 14 mill. kr.

Selv om der, som anført i bemærkningerne, endnu ikke er skabt endelig klarhed over, hvor stor kapital der vil kunne skaffes ad denne vej, er det dog handelsministeriets opfattelse, at der ved oprettelsen af det påtænkte finansieringsinstitut kan ydes restaurationserhvervet god bistand i finansieringsmæssig henseende. Når henses til formålet med det foreliggende lovforslag, må det naturligvis være en afgørende forudsætning, at de leverandørkredse, der ifølge forslaget afskæres fra direkte at finansiere restaurationsvirksomheder, ikke opnår en sådan indflydelse på udlånene, at der vil kunne blive tale om omgåelse af lovens bestemmelser. Handelsministeriet må derfor gennem den foreslåede bestemmelse i forslaget § 1, nr. 1, 2. stk. (det nye stk. 10 i den gældende beværterlovs § 1), kunne sikre sig, at denne finansieringsmulighed kun står åben med hensyn til sådanne finansieringsinstitutter, hvis vedtægter sikrer uafhængighed af leverandører af drikkevarer.

Det følger af sagens natur, at ikke alene det omhandlede institut, men også andre tilsvarende institutter bør kunne opnå godkendelse i medfør af nævnte bestemmelse, såfremt deres opbygning sikrer en sådan grad af uafhængighed af de kapitalindskydende kredse, at finansiel bistand ad denne vej vil kunne ydes uden betænkelighed. Jeg går ud fra, at hele dette spørgsmål vil blive underkastet en indgående drøftelse i det udvalg, som får sagen til behandling, og jeg er naturligvis åben for nye synspunkter vedrørende denne finansieringsform,

såfremt sådanne skulle blive fremsat under udvalgsbehandlingen.

For en tydeliggørelses skyld er det i lovforslaget, jfr. § 1, nr. 1, 1. stk. (stk. 9), udtrykkeligt udtalt, at de lån, som forbydes, også omfatter lån af inventar.

Ny er endvidere bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter handelsministeren efter indhentet erklæring fra den lokale bevillingsmyndighed og vedkommende kommunalbestyrelse, i København magistraten, kan give tilladelse til, at beværter- og gæstgivernæring med ret til udsækning af stærke drikke drives i forbindelse også med anden næring.

Den nævnte bestemmelse tager sigte på at ændre § 11, stk. 1, i den nu gældende beværterlov. Som denne nu er udformet, er der opstillet ret strenge betingelser for en dispensationsmeddelelse som den omhandlede, idet tilladelse til en sådan forening af næringsadkomster kun kan gives, såfremt det er nødvendigt for at fortsætte en bestående beværter- eller gæstgivervirksomhed, hvis fortsættelse af særlige grunde skønnes ønskelig. Spørgsmålet om at indføre en ændring som den foreslåede rejstes allerede under udvalgsbehandlingen, hvor der var almindelig tilslutning til tanken, som også jeg dengang kunne tilslutte mig. Ved at lette dispensationsadgangen i sådanne tilfælde tilvejebringes der mulighed for en lettelse af de pågældende adkomst-haveres finansieringsmuligheder.

Endelig vil jeg nævne, at de tidligere nævnte erhvervsorganisationer i den mellemtilværende tid over for handelsministeriet har fremsat ønske om, at også gaver indtrædes under de former for finansiering, som søges forhindret. Da der bl. a. som følge af konsekvenserne for andre lovområder kan næres betænkelighed ved en sådan udvidelse, har jeg ikke ment at kunne imødekomme det fremsatte ønske. Imidlertid går jeg ud fra, at der under udvalgsbehandlingen bliver lejlighed til at beskæftige sig med dette problem, og det ligger i sagens natur, at jeg i så fald beredvilligt vil drøfte de synspunkter, som måtte blive fremsat vedrørende dette spørgsmål.

Ikrafttrædelsesdatoen er fastsat til den 1. april 1963. Det er samtidig tanken at lade den gældende lov genoptrykke som lovebekendtgørelse med de vedtagne æn-